

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLEP.

A debreczen-vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ötárnyos postafórt 5 kr. Nagybbr terjedelmű, mint szűzű több oldalú hirdetések, alkú szerint a legolcsóbb árért.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 fr 50 kr.

ének délelőtti 11 órájában, a városnál nyilvános árverésen el fog adatni. Kellő bántépénzzel ellátott zárt ajánlatok az árverés megkezdéseig a polgárhivatal által, hol egyéb feltételek megteudhatók.

Hirdetés. Csabai terményszakok. Bornyomó szakok. Ló-pokróczok, agyválasztékban és igen jutányos áron kaphatók: KUNZ JOZSEF és TARSÁNÁL.

Német nyelv. Nem lehet számalom mosoly nélkül visszaemlékezni a kormánypart henegezésére, melyet különösen és kiválólag a mérsékelt ellenzéki párttal — minden legkisebb alkalmat felhasználva — nem szűnt meg éreztetni és most ugyan ezt a pártot szőllija fel az egyesítésére.

leti hóvirág. (3 glycerin-crème) szájviz. (hajfijító-tej).

Magyarországi függetlenségi párt közlönye. A debreczen-vidéki függetlenségi párt közlönye.

Felülről. Debreczen, aug. 17. Azok, kik még ezelőtt néhány nappal fennent állították, hogy a szabadelvű kormányparttal szemben nincsen számításba vehető párt, most már a függetlenségi pártunk legközelebb kivívott kanizsai győzelme után kétségbeesve keresik a kisegítő eszközt, melylyel a kormány uralmát — ha nem öröké is — de legalább még jó ideig biztosítani lehetne.

Azok, kik még néhány nap előtt az ország függetlenségi pártját oly csekélynek, számba nem vehetőnek tekintették, ma már a biggadtabb — nem a fizetett henegező — kormánypartiak azon pártunk nemcsak jogosultságát ösmerik el, hanem kilátásba helyezték győzelmüketől féltelmükben a mérsékelt ellenzéknél szándékoznak menedéket és párterősülést keresni.

Nem lehet számalom mosoly nélkül visszaemlékezni a kormánypart henegezésére, melyet különösen és kiválólag a mérsékelt ellenzéki párttal — minden legkisebb alkalmat felhasználva — nem szűnt meg éreztetni és most ugyan ezt a pártot szőllija fel az egyesítésére.

A kormánypart „Ellenőrei” nem látzanak — úgy szóval — nagy súlyt fektetni a kanizsai vereségre, de hát az ijedelem s a kormánypart kipikéde-kapkodása, egészen mást bizonyít.

Mikor egy politikai párt, olyan pártnak ajánlja fel a szövetekezést, melyet — hatalom féltéséből — véghetetlen gyűlölet, ott nagy bajnak kell lenni.

Es a mérsékelt ellenzék nem nagyon sokat kíván az egyesülésért, nem kíván mást, mint az egész ország által gyűlölt Tisza Kálmán eltávolítását.

Tisza Kálmán megtagadta politikai hitét, úgy nyerhette el a báronyszéket, s hogy felfele bizalmat ébresszen maga iránt, Osztrákia javára saját nemzete ellen kellett fordulnia és nem tanácsadója, hanem szolgájává lett a hatalomnak.

Megterhelte Magyarország népét anyagilag, koldusává tette az országot s maga is elveinek áruba bocsátásával nyerve meg a kormányhatalmat, az ország lakosainak nagy részét az erkölcstelenség posványába süllyesztette.

Bármit kövessen azonban el az egyesült ellenzék, nem lesz képes megbuktatni Tiszát, hanem igenis még egy Kanizsa és a korona fogja eldobni, mint kifacsart citromot, az uralkodó fogja felmondani szolgálatát annak a kormánynak, melyet az ország közvéleménye gyűlöli, s mely ennél fogva már többé nemcsak nem képes hasznosot hajtani Ausztriának, hanem annak a közvélemény ellenlért megártása, a koronába vetett bizalmat vesztélyeztetli.

Debreczen, augusztus 17. — A jöröví képviselőválasztások időjének megállapításával már foglalkozik a kormány. Híbetöleg aug. hó 15-én napja lesz kitérve az általános választások megejtésére.

— Mende Bódogh, a szentlőrinczi kerület képviselője a napokban tartotta választóelőtti beszámoló beszédét, mely nagy tetzésében részeseült.

A harmadik egyetem felállítására vonatkozólag a közoktatásügyi miniszter egy hosszabb dolgozatot terjesztett szentesítés végett az uralkodó elé, melyben a 3 dik egyetem Pozsonyban véli jónak felállítani. — Mjld meglássuk: Szeged „szebb lesz-e, mint volt!”

— Skutariból jelentik, hogy az albán függetlenség kiküáltása a idő kérdése csak.

A prizrendi és skutarii albánok is felszólították a portát, hogy rögtön szakítsa félbe készületeit, amelyeket egyik vagy másik albán terület erőszakos átadása végett tett.

Ellenkez esetben azonnal fenyegedzenek az albánok, hogy minden viszonyt megszakítsanak a szultánnal.

— Mint Bécsből írják, az udvari igazságon vészi a kanizsai választás eredményét. S Tiszával kezdenek elégedetlennek lenni.

Magyarország bünvádi statisztikájából. Ha áll az, hogy „a számok bizonyítanak” akkor az alább közlendő számok elrntető módon bizonyítják a közérköleség hanyatlását hazánkban.

— Eltekintve Olaszországtól, hol még az égáji viszonyok és főleg Szicília kulturállapota némileg megmagyarázzák az ottani ultióságok jutaleköt, Magyarország majd kéiszer anyai személy ellen irányzott büntmerenyletet mutat fel, mint a többi országok; még pedig a 20 éven aluli büntettesek között 12 %-tel több nőt, mint férfít.

— E szomorú eredmény mutatja, mint növekednek a vad és durva szenvedélyek, erőszak, embetelenség a mi népünk közt.

Budapestről. — Hírek — (Izgalmas jelenet) folyt le tegnap reggel a kerépesi uton levő Pannónia szálloda előtt. Bartók Lajos a Bolond Istók szerkesztője és Verhovay Gyula, a Függetlenség szerkesztője ott egymást tetleg bántalmazták, mi nagy népszerűsülést idézett elő. Okot arra azonban nem tudunk megmondani, mely nevezett urak között lapjainkban egy idő óta nagy heveséggel foly le. Mint beszélük, Bartók Lajos a Pannónia szálloda kéréstől lépett ki, — hol a Függetlenségben tegnap megjelent a személyét bántalmazó cikket Verhovay Gyulával kire a kezébe levő bottal egy csapat mért.

Verhovay kalapja az ütéstől a földre esett; ő maga pedig sülettel ellátott botjával ütött, visszasa, — majd a sülettel iparkodott Bartók Lajost megszuoni. — Bartók a sárban meg-cusvárt, elesett, de hirtelen felugorván, az öt üldöző nép elől a rendőrök segítségével egy kosárral menekült s a rendőrökkel a hatvani utcai rendőri helységbe ment. Nemsokára utána megérkezett Verhovay is, hogy panszár megtegye. Az össeszedült s mind nagyobb tömegré saporodó közönség a rendőri épület elé ért s 10 óra után a hatvani utca már telva volt kíváncsi közönséggel. Benn az épületben ezalatt kihallgatták Bartók Lajost és Verhovayt. Az előbbi a

Tótjaink és a panszlávizmus. Trencsén, aug. 15. Földvidékünk nemzetiségi viszonyait a muszka sokkal jobban ismeri, mint saját belügyminiszteriumunk s az alföld magyar lakója; valamint, hogy a mi államférfiaink viscont jobban ismerik a japánokat és hottentókat, mint a földvidék tót népét.

— Jaj, jaj, jaj! Na ha ezek mind eljönnek, mit csinálunk velük? Hová dugod? Aztán se ágyad, se párnád, se paplanod nincs elég! Ez pedig többé a madrazomat herköpátérnek sem adom át. Mondok neked valamit, Klára. Ha erről a boldogtalan maníról le nem mondasz, én lemondok a hivatalomról, megváltoztatnom nevetem, főbe lövöm magamat és kivándorlok Amerikába, mert én ezt tovább ki nem állom!

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Jaj, jaj, jaj! Na ha ezek mind eljönnek, mit csinálunk velük? Hová dugod? Aztán se ágyad, se párnád, se paplanod nincs elég! Ez pedig többé a madrazomat herköpátérnek sem adom át. Mondok neked valamit, Klára. Ha erről a boldogtalan maníról le nem mondasz, én lemondok a hivatalomról, megváltoztatnom nevetem, főbe lövöm magamat és kivándorlok Amerikába, mert én ezt tovább ki nem állom!

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

— Ugyan ne verd félre előre a harangokat. Hátha nem is jönnek el? — Dehogy nem jönnek, dehogy nem jönnek! Az ily embereket mindig pontosan megérkenek, s a vasuti szerencsétlenség is olyan ritkák. Szerfelett ritkák. Mikorra várod őket? — Mára! — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak. — De már engedj meg édesem, ha az ember összekötöttései fenn akarja tartani... — Ne bírdon házába vendégeket. Ezeknek semmi sem elég jó; azon fölül elkéserítik életüket, jól megcsúdnak, s rendszeren még meg is aprehendálnak.

séges előmunkálatok megtétele tárgyában lekövetelt belügyminiszteri köriratok felolvasatván, annak értelmében az állandó választmány által már megtett intézkedést a közgyűlés helybenhagyta.

A hadmentességi díjra vonatkozó miniszteri rendelet felolvasatván; miután alispán e tárgyban is megtette a szükséges intézkedést, az helyben hagyott.

A bősörményi torony és templom építésre fordíthatni kért közmunkaerő tárgyában leérkezett miniszteri rendelet, mely a bősörményiek kérését nem látja teljesíthetőnek, tudomásul véte.

Az alispáni jelentés, a beszállásokról terhelő könnyítése végett kivetni rendelt pótdíjra nézve felmerült nébesség felől, elfogadott.

A közigazgatási bizottság az árszékkel még szükséges iróki állomás rendszeresítésére iránt tesz előterjesztést, melyet az állandó választmány tárgyalván, az irók felvételét szintén szükségesnek látja; ezen vétemény elfogadott.

Acs Gábor fellebbezése a v. pécsi képviselet 54. számú határozata ellen, — miután e tárgyban a tisztviselés véleménye meghallgatott, hozzájárult a közgyűlés az állandó választmányt azon javaslatához, mely szerint az Acs Gábor s Vámos Péros között fenforgó bonyodalmat ügyben a szolgabíró tartsa meg a vizsgálót.

Köveztetett Torontalmegye körirata a „Függetlenség” című lap cikkéről ellen hozott határozat pártolása tárgyában. Többben az ügyhöz hozzá szólani akartak, és a köriratot felolvasatni kívánták, a határozat kimondása előtt az felolvasatott. A tárgy a körül forog, hogy a „Függetlenség” című lapban május 20-én „Torontali események” cím alatt egy cikk jelent meg, mely a torontalmegyei ismétet dolgokat tárgyalta, s a megye főispánját és alispánját állítólag rágalmazta. Erre a múlt hó 12-én tartott közgyűlésben egy bizottsági tag indítványára, a közgyűlés kimondja, hogy nevezett cikk írója rágalmazó, mit a megyéket tudat.

Hajdumegye végzésileg kimondja, miszerint, Torontalmegye által közzétett ügy, tisztán helyi ügy lévén, a körirat minden megjegyzés nélkül levetendő ítélettel rendeltek.

M. Péros folyamodása M. Pérosnek választási szék helyi kijelölésére iránt felolvasatván, határozatát, hogy Péros és Tetelen között méltányosság szempontjából a választás jövőben felváltva fog történni.

Juhász János s több nádudvari lakos az iránt folyamodik, hogy a bűntetésből kirótt 3 szoros közmunka váltás, egyszeresre szállítassék le. Az állandó választmány tekintve a jelenlegi rossz időket, a kérelmet ezáltal megadja, mely javaslatához a közgyűlés hozzájárul.

Acs Gábor, s több v. pécsi lakos az iránt folyamodik, hogy a V. Péroson történt bíró választás megemlékeztessék. E kérelmet különböző az al indokolták, hogy oly egyén, ki a várossal szembeni viszonyban áll — városi biz. tagnak annál kevésbé tisztviselőnek nem választható.

Az állandó választmány a kérvényt visszavárólag azon utasítással adta ki Csajkos Gyula szolgabírónak, hogy a v. pécsi bíróválasztás lefolyásáról legyen mielőbbi jelentést. A közgyűlés az intézkedést helybenhagyja.

A népszámlálás megtétele, az erdészeti törvény életbe lépését tárgyában érkezett miniszteri körirat tárgyában az alispáni intézkedések helybenhagyattak.

P. Ladány bírója fizetése tárgyában beadott folyamodás az állandó választmányhoz utasították. Ezzel a közgyűlés feloszlott.

ÜDONSÁGOK.

* Az őszi löversenyek városunkban szept. 11. és 12-dik napján fognak megtartatni. Az őszi belvárosi löversenyeket a debreczeni nyitja meg.

* Városunk azon nemes keblű nő és férfi tagjainak, a kik részt magán uton részesíté pedig egyelőre által rendezett dalestélyek alkalmával tett szives adományokkal a kolozsvári országos magyar dalnapon részvételük czéljából egyelőre elősegítették, s így e nemes város jó hírnevéhez méltán adakozással, a szép és nemes iránt fogékonyagukat kitüntették, fogadják az emleket névben hálás köszönetemet. Lengyel László dal- és zenegyűjtő elnöke.

* Daláraink ma este fél 9-kor indulnak ki a zenede helyiségéből a Kassa felől érkező dalárkokhoz csatlakozva, utaznak Kolozsvár felé.

* Az országos vásár elmúlt. Tegnap már kezdett a vidéki közönség oszlani; fenyegtetve az égen uszáló terhes felhők által is. A Lőrcsarnapi vásár különben soha sem szokott oly élénk és sikerült lenni, mint az októberi.

* Benczi Gyula kitűnő zenekara ma terija busa-estélyt a „Hungaria” kávéházban. Benczi zenekari jutalma alatt igazolta jó hírnevét, s a hol csak játszott, a közönség nem is késett tetszésének jeleit adni. Anyagilag is igen jól sikerült neki az átrándulás.

* A király születésnapja alkalmából a helybeli izr. statusquo hitközség imaházában (sz. Anna-utca) f. hó 18-án reggeli fél 7 órakor ünnepélyes istentisztelet fog megtartatni.

* Hivatalszolgája — tanító. Sokat beszéltek már a lapok azon nyomorúságos helyzetéről, melyben tanítóink csekély fizetésök folytán kénytelenek tengődni. Mindazonáltal nem mulasztottuk a következő két eset egymásmellé állítása által az említett misztériát nagyobb megvilágításba helyezni. A nagyzebeni postahivatal ugyanis pályázatot hirdet egy hivatali szolgai állomásra, mely évi 300 frt fizetés 60 frt lakbér s ruházattal jár. E mellett van a máramaros-szigeti jószágigazgatásnak pályázati hirdetménye egy tanítói állomásra a m. szigetű főelemi iskola részére. A tanító ur csak 262 frt fizetést, 31 frt 50 kr lakbért, 56 kiló söt s 11 hecoliter búrát kap egy évre! Csak azt szeretnők tudni, mit csinál a szegény ördög a sok sóral, mikor nem jut neki levegő?

* Dalmy László a ma tartott megyei közgyűlésen a b.-újvárosi szolgabíró mellé segéd szolgabírókat kineveztetett.

* Elgázolás. Majdnem a legnagyobb szerencsétlenség történt tegnap este a csegeled-utczán. L. J. országos híru tudósok egyik utczába befordulván, egy lóháton sebesen vágatott urfi által elgázoltatott. Az ilyen gondatlanság, — sőt életbiztonság elleni kihágás megérdemelné a törvény egész szigorát, hogy az illetőnek heves vére, egy kissé hitlne.

* A nyíregyháza-mátészalkai vasut végleges engedélyezése végett a létesítő bizottság beadta kérvényét a közlekedési miniszterhez, bemutatván az engedély okmány tervezetét is, mely már a helyiértéku vasutakról szóló törvényhez alkalmazkodván, mint ilyen, először készült munkálat.

* A Duna Pozsonyit tegnapelőtt óta folyton emelkedik s már oly magasságot ért el, mint nyáron évek óta aligha volt tapasztalható. A városon alul a folyam már kilépett medréből s elöntötte a ligetet. A „régeli liget” beárvízeltó fahidat elvitte az ár.

* Kifiltás. A kassai polgári kör a „Magyarország” című habarékú lapot, a Seeman-ügyben tanúsított magatartása miatt, a körből kiiltotta, utasítván az igazgatót, hogy többé a nemzetellenes irányu lapra ne fizeszen elő.

* Nem büntény. Egy nagy arci csempésző a napokban Gulács-on át dohánynyal megrakva utazván, egy Gulács illetőségű polgár újút állta, s őt erőszak alkalmazásával dohánynyal megfosztotta. A községi bíró a szolgabíróhoz kísérlette, mint utonálló s rablót, — az p-dig semmi büntetést seleményt nem látván a dolgoban, a delinkvent szabadon eresztette.

* Dorokn kettévágott a vonat Kőbányán egy embert. A szerencsétlenség tegnap délután történt, a boltozatos zsákban szállították a Bókusba, ahol majd talán kitéte kiderül, eddig ismeretlen.

* Az idő Európában már a hó eljöttől fogva az alatt járó légsúlymértő tanuságának megfelelőleg mindent erősebbé eszekben nyilvánult. Csak miután a légáramlat Magyarországon és más országok felett meg fordult, gyorsan mutatkozó délkeleti szelek hatoltak fel Fr. k. honig és Angliáig. Általában azt mondhatjuk, hogy a meleg áramlatok délen még működnek, azonban javulás egyáltalán nem igen várható.

* Éjjeli szírvány. Kuláról írják: Folyó hó 12-én este 1/4 10 órakor a láthatárt borító fellegek közül nyugaton a hold kibújt. Ekkor a keleti oldalon teljes ívben és megkülönböztethető színekben pompás szírvány volt hosszabb ideig látható.

* Iparos gyűlés Békés-Gyulán. A III. országos iparos gyűlés ezúttal Békés-Gyulán tartott meg; első pontja volt az iparos ifjusági egyesíté zászlószentelési ünnepélye; a kék selyem lobogónak — jelszava: Szabadság, Testvériség, Haladás, Egyetértés. — zászlóanyja, Weinekheim Krisztina széles bársonyszalagot adott a főlirással: „Egyesülés a jóra!” A felszentelés Gondos Benedek apát végezte. A délutáni iparos gyűlésen Bobay polgármester, — mint az „Egyetértés”-nek távirják — a következő határozati javaslatot terjesztette be:

Mondja ki Békésmegye ipartársulatának közgyűlése, hogy a Budapest 1879. évi május 31-dikén és június 1-én tartott II. országos iparos gyűlésnek az ipartörvény revíziója és az iparszervezet, — az iparszaktoktatás szervezése az önszervező szövetkezetek terjesztése, az állami szükségletek fedezése a hazai ipar által, — az iparos ifjusági egyesíté támogatása, a házalás szabályozása és a felegyencze ipar rendezésére vonatkozólag hozott határozatait egyenként és összeségében elfogadja s miután meg van győződve, hogy csupán az eme határozatoknak ugy társadalmilag, mint különösen törvényhozásilag leendő érvényesítése képes egyrészt a hazai ipar végelpusztulását megakadályozni, másrészt pedig annak fokozatos fejlődését és virágzását biztosítani; veszélyeztetett önlété iránti parancsoló kötelességérzetből minden rendelkezése alatti tényezőket óhajt felhasználni, hogy a congressusi határozatoknak törvényhozási érvényesítéséhez hozzájáruljon s e célból Békésmegye igen tisztelt országgyűlési képviselőit — támogatásuk biztosítása czéljából — kérvényileg megkeresi határozta. A javaslatot egyhangulag elfogadták.

* Kegyetlen bosszu. Az olasz nőket tartják legzsenvedélyesebbeknek szerelmifülsés dolgában, de hogy mi sem állunk sokkal hátrább részben, mutatja a következő eset, melyet Főlegyházáról írnak az E.-s-nak: Augustus 1-én egy a művelt osztályhoz tartozó nő Vera Jánosné ebédre magához esalta H. Máriát, a maosszonyát; ezután egy külön szobába behívta s ott szolgálója segítségével férje iránti szerelmifülséből megtámadta. De mint hogy a magát védelmező H. Máriával nem bírtak, V.-né behívta Jóska nevű kocsist, s vetélytársát arval megkötöztetvén, egy nagy darab husággal addig verte azt, míg a szegény nő eszméletlen állapotban a kintzás alatt össze nem rogyott, V.-né bosszujában azonban még nem volt kielégítve; a kocsis segítségével vetélytársának haját tüveg lenyírta, sőt egyéb csúfságot is követett el rajta, és paprika keveréket használván bosszuját eszközöül. E lóhári munka után egy meg nem nevezhető, de már előre elkészített keverékek adozatát tetőtől-talpig bekente, s ruháját leszakgatva, egy szál ruhába eszméletlen állapotban az utcára dobta ki, hol a szerencsétlen nő egy darabig vérebén fetregett. A tudósító megbotránkozva jegyzi meg, hogy bár az eset a bíróságnak bejelentett, a vizsgálót rögtön megejtették, s a szegény nő élet haláláért viv leveretése és meggyalázása folyón a tettesek még is szabadon vannak.

* Winkler Mihály vendéglőjének megnyitása (a volt Torma-féle vendéglő helyiségében) holnap, szerdán fog megtörténni ifj. B. o. k. Samu senekarának közre alkötése mellett. — Legjobb ételk s italokról s pontos kiszolgálásról gondoskodva lesz.

* Legújabb öngyilkossági mód. Tannernek követője akadt. Ez azonban nem fogadástól, hanem öngyilkossági szándékától kopalt. Carló Sala nevű tolvajt a milánói törvényszék 4 évi börtönrre ítéltvén, az elhatározta, hogy kivége magát éhség által. A börtönőrök eleinte tréjának vették a dolgot, és egy-két napig csak mosolyogtak rajta. De már negyed-tíznap kezdtek erősen kínálgatni étellel. Mind hiába; Sala állhatatosan maradt. Sőt még akkor sem akart enni, mikor azt ígérték neki, hogy szabadon bocsáják. Ő el van már készülvén a halálra, szökött, s nem akar tovább élni. A börtönörvös végre erővel akarta megegetni Salat, de az teljesen lehetetlen volt. Mikor már huzánút nupja éhezett, a legfőbbb éltel adták eléje de ő csak tagadólág intett fejével, s hozzá se nyult. — Végre azt kérte, vigyék el a kórházba, ő ott akar meghalni. Kérelmét teljesítették és július 31-dikén átszállították a kórház egy csendes szobáskájába; erje már akkor nagyon fogytán volt, s már szólan is alig tudott. Augustus 4-én ájulás fogta el, melyből azonban csak-hamar magához tért. Az éjét nyugtalanul alva töltötte, s másnap reggel meghalt, harmincz napi éhezés után.

* Villámütés. Pusztá-Sz.-Tornyán tegnap előtt a villám bele ütött Schosberger Nándor kocsijába, ezt darabokra zúzta és az egyik lovat agyon ütötte; Schosberger urat és kocsist pedig kisodorta a kocsiból. Egyéb bajuk nem történt.

(x) Nagyhátvan-utca 1576. számú házban (régi Vay-ház) lakik: Dr. Fáy Márk orvos-sebész-tudor és szülész. Rendel d. e. 9-ig, d. u. 3—4 óráig.

CSARNOK.

A két udvari legény.

— Pierre Véron. —

B. grófot az egész előkelő Páris ismeri. Képzeltetni hát, hogy mily széles körben csodálkoztak, amint néhány lapban olvasták: „B. gróf, a híres finanszier, Afrika belsejébe utazik két évre.” Két évig utazni! S épen ő, a szenvedélyes párisi! Egy utazás Afrika belsejébe! S ő teszi ezt a boulevard férfi, ki eddig csak a Jockey-Club és Varietés színház között élt. S nem volt-e nő? Hisz csak 18 hónapja, hogy elvett egy nőt, két halálosan szeretet, annyira, hogy szerelme egész ifjává tette öven estendjét. Miféle titok lappang hát a dolgoban? Mindenki hasztalan törte a fejét a körülmény fölött.

Nálam van a titok kulcsa, s én elárulom önöknek. A gróf úgy sem tudja meg. Mert ő most valahol a Nius forrását kutatja. S különben is, mit én most elmondok, az nemcsak a kilez körülve a válópör által, mit a grófot kezd férje ellen. Tehát a gróf, midőn egyelő halálosan szeretete nevet, másfélór irtozatos féltékeny volt. Ebben nincs semmi különös.

Hanem a gróf féltékenységében a bizalmatlanságnak és nyomozásnak annyi eleményesége volt, hogy jóval felül mul minden othelloizmust.

Minden bokorban vetélytársat látot. Minden kiejtett szót úgy elforgatott előre-hátra, mint gyanus csomagot keleten az ezerszemű vámos.

Minden mosolyt megfigyelt. Minden mozdulatot valamire magyarázott.

Képzeltetik tehát azt a rázkódást, mit Lyonban észkeztettek, — hogy társulata részéről ment volt, bizonyos fontos pénzügyi kérdés tanulmányozása végett, — midőn a következő névtelen levelet kapta:

„Önt megelőztem egy férfi megy önnek lakába Be fog állani azon legény helyébe, kit ön távozásakor elbocsátatott.

E férfi egy előkelő egyén, ki rettenetesen belé szeretett az ön nevébe s egy körben tett fogadás következtében e kalandra vállalkozott az ön távoztala alatt. Mi nem nézhetjük meg őt, az ön dolga, hogy nyomozza.”

B. gróf több centiméter magasra ugrott. Valóban, távozásakor elbocsátotta volt legényét, s nevére birta hogy más fogadjon. S most egy meresz csábító fölhasználá távollétét, hogy ... Ezzel a legközelebbi gyorsvonatra ugrott. Másnap reggel már a Mazas boulevardra lépett ki s dühösen, de gnyos nyugodalommal veté magát egy békocsiába, hogy Aumale utczába repüljön. Megérkezése után öt perczel az új szobájába lépett. A magyarázat rövid volt!

— Asszonyom, nem jelentkezett itt egy legény az ön távollétem alatt!

— Vagy igen barátom, felelt neje egykedvűen.

— Mikor?

— Tegnap reggel jött helyre, talán ... Nem, tegnapelőtt!

— Tegnap! ... tegnapelőtt! ... ön egészen fölforral.

— Nem értem barátom ...

— Ó, nem érti? ... S a gróf majd hogy el nem nyelte nejét tekintetével. Hanem a nő arcán egyetlen rángás se volt észrevehető.

— Hol van, hol van ő! — kiáltá Othello. — Kicsoda? — Az a legény. — Én azt nem tudom ... Bizonyosan dolgában.

— Elég!

A gróf végig rohan a szobákban. A salomban egy eszedet talál, amit butorokat poroz. Öltözete kifogástalan, magatartása csupa illem. A cseléd megfordul, katonás állást vesz, s a hosszú tollasprút fegyver gyanánt vállához szorítja. Mert a vicomte hidegvérű ember, s társaságban ügyes komédiás volt. Egy percz alatt fölismerte a helyzetet. — Először meg kellett hogy mentse a grófot; másodszor biztosítania kellett önmagát minden megfélemtől.

— Uram ... kezdé a gróf.

Aztán hirtelen fordítva a beszédet: — Te jöttél ide tegnap fiam? — Igen uram, felelt a másik meglehető jó felszegg hajlongások és arcjáték között.

— Van könyvöd? — Van uram.

A vicomte mindeuról gondoskodott. — Mindjárt elhozom. — Mindjárt. En B. gróf vagyok. — Rögön gondoltam a kérdéseidről uram. — Dörzsöld fel az ebédőt!

— Igenis uram!

A vicomte neki fogott s dörzsölté öntudatosan és természetlenül.

— Ez csak nem lehet a vicomte, gondola a gróf. Ez a lurkó úgy dolgozik, miúta egyebet se csinált volna egész életében! ... Háha mégis! E gondolatok közben egyszer csak eszöngene a kapun. A szobaleány belép:

— Gróf ur, egy legény ajánlkozik. De már elküldjük, ugy-e? — Ellenkezőleg! ... Vessze be! Aztán félre. — Ez bizonyára ő lesz!

A legény belép. Valóban szép fiú, s elegansul van öltözve. — Ez ő, szól magában a gróf. — Uram, én a cselédszereztől jövök, — kezdé a legény.

— Vicomte, hiábaival minden tettetés. A legény ámulva néz szét maga körül. — Ne tegye magát! ... Mindent tudok. — Parancsol? ...

— Ismétlem, hogy mindent tudok. A komédia elműv. De az nevet igazán, ki utójára nevet.

— Uram, ismétlé az ajánlkozó, én a cselédszereztől jövök ...

— Es bizony félné őn? — Mi? ...

— Legyen szives jelöljön meg két segédet ...

— Oh uram a mi a jótállókat és bizonyítványaimat illeti ...

1880. TELEGRAM KAROLY

Debrec A gyerme vagy kárt tesz — a nélkül, k káról tudomás venni látzanát magát; így te vitéze Jókai M zal, hogy ő ne kanizsai elvtárs szta Kálmánt isz miszem tudott. igazolná is b már magában m many nagyon választásról, s ve a Jókai fel maga Jókai M a kanizsai kül metése napján kerület elvan ezen leleplezés nyitja, hogy van kormányá rozni.

Ha arról Nagy-Kanizsa képviselő fog Jókai, a ki me a kormány esz nizzát megtarth Jókai Mő

hogy nagyon s ellenzékkel, me bent van az ors ok az elvi kőkai Mőnek tud ját tapasztalata mint író nagyo litikust, valóság sának tartja, és a hatalom tetsz ilyen ember az pontban, hiába médiást talu zatokat“ rá ne

Jókai Mő közt úgy érzi mint mikor egy hogy: „ez ni, Ez a nem talán azt kíván lasztók tisztelje kat, a kik az tették? A vála tóri azon a fej ügy eljátszásá országot állami jogától, hanem rarakott súlyos lis readszerrel pillanatra a tel még nagyobb t

A választó a kormány és zairos konzon ról-napra szegén tal kell elfordu lőtjeitől, kik e azok, a kik a a kik Magyaro lami jogától m

EL BAL

— Attól fű dőnek, — monda tában látszott len renesében részesít — Saikám nália. Szeretete kor érkezett. Ki t, nem tudom m A csesemő nem volt egy né orditási rohamba harmadik szomsz a mély éra-lmú s setesen ijten b

— No mi b fiaskám? Nézek vér gyermek? — Engem t mert már két hé — monda a papa ség beosztása fele meebb szobát sz bamat. — De hol zörgés! Ez bizony

Bőr, pokrócz és szeredás-üzlet. Beszűletes, szőlőd, ezúlszent bizostított árucikket ajánltanak a n. c. helybeli és vidéki iparosoknak, — ugy a gazdálkodók figyelmét felhivom a legjobb bel- és külföldi árucikkeimre, különösen ajánlom I-ső osztályu legkötűnőbb gépszíjjaimat tetszés szerinti szélességben. Bonyomó szűk s dobányzsineregeimet varró és kötő szíjjakat timsós bőrből. Ugyanitt bikkfászen nagy és kis mennyiségben kapható. Mély tisztelettel Máyer Ferencz. Piacz-tér, 1585. a „Bika“ szálloda mellett.

Sajtó gyártmányu kivilágítási papir-lámpák, Adalbert Hawsky, Lipcsében. Magyar és osztrák czimerekkel és nemzeti szineltkel. — Képes árjegyzéket küld: (204.)

Birtok bérbeadás. Bihar megye Vértos községében egy 2000 holdból álló birtok, 500 hold őszi vetéssel, 60 hold dobány-termesztési joggal, gazdasági épületekkel ellátva, tiszti és ur lak, park és üvegház, 1881. ujev napjától haszonbérbeadó. Értékesítheti Nagyváradon, apáczs-utca 12-ik szám. Ötv. Csorve Jakabné (285.) czim alatt.

Hirdetés. Csabai terményvásárok. Bonyomó szűk. Ló-pokróczok, magyválasztókban és igen jutányos áron kaphatók: KUNZ JOZSEF és TARSANAL, Kistemplombazár. (286.)

Debrecen, 1880. nyomott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.